

4. Подымова Ю.Н. Названия фильмов в структурно-семантическом и функционально прагматическом аспектах: автореф. дис. ... канд. филол. наук: спец. 10.02.01 – «Русский язык» [Электронный ресурс]. – С. 6. Режим доступа: <http://www.dissercat.com/content/nazvaniya-filmov-vstrukturno-semanticheskom-ifunktsionalno-pragmaticheskom-aspektakh>

5. Шевченко О.Л. Формування культурної комунікативної компетенції у процесі підготовки фахівців-міжнародників. Збірник матеріалів наук.-метод. Конференції, КНЕУ. 21.02.2012, С. 263–265. від 21.02.2012.

Стахова К. В.

група 33–ІМ (б) (Комунальний заклад вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»)
Науковий керівник – канд. філол. наук Лебедь Ю. Б.

ЖІНОЧА ПОСТАТЬ ЯК ЯСКРАВІЙ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ОБРАЗ У ПОСТМОДЕРНІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Сьогоднішні наукові дослідження про літературу практично оминають думку про те, що література є мисленням художніми образами, а інтерпретація художнього твору – це майже завжди інтерпретація образної, тобто ідеальної дійсності. Літературно-теоретичні дослідження другої половини ХХ ст. позначені потужним впливом герменевтичних і постструктуралістичних, а останнім часом – і постмодерністичних ідей; предметом дослідження в них, як правило, є специфіка, структура та художня семантика різного типу висловлювань. При цьому ігнорується той факт, що мовна специфіка дискурсу є лише формою існування художнього світу. Адже кожен літературний твір – це система макро- і мікрохудожніх образів, що репрезентують найважливіші ідейно-естетичні сенси літературного твору.

Образний рівень художнього твору складає основу його цілісності, поряд з рівнем жанрово-стильовим, синтаксично-ритмічним тощо, і саме різні аспекти образності визначають архітектуру керованого автором художнього світу.

Аналіз жіночої постаті як яскравого літературно-художнього образу у постмодерній літературі вивчався та досліджувався багатьма науковцями та критиками, серед яких варто виділити праці: В. Брюховецького, Г. Стукалової, Г. Гельфандбейна, Ю. Герасименка, І. Голубничого, Г. Сеульського, Л. Ладанового, К. Козуба та ін.

С. Єфремов вважав, що саме завдяки образам жінок «найкраще пізнати національний характер, дух і навіть ідею кожного народу. Адже завжди і скрізь жінка створювала й охороняла будинок, а отже, традиції роду. Саме в жіночих персонажах втілено найбільш типові прояви національного духу» [1, с. 334–335].

На думку М. Кудрявцева, образ жінки відіграє важливу роль у роботі, «як суб'єкт нації у виборі моральних орієнтирів, сенсу життя, ідеалів, що визначають підйом чи падіння, самоствердження чи деградацію, гуманність чи духовність, прогрес чи застій» [2, с. 289].

Проблема репрезентації жінок у культурі уявляється дуже важливою для фемінізму саме в руслі суб'єктивації жінок. Те, як зображується жінка в літературі, кіно, інших видах мистецтва, чинить великий вплив на неї в період її дитинства, отрочтва, дорослішання, соціалізації. Зображення жінок та чоловіків відповідно до гендерних ідентичностей і сексуальних переваг у масовій культурі є ключовою темою постсучасних гендерних досліджень (К. Уест, Д. Цеммерман та ін.). Загалом феміністська наукова критика репрезентації жінок націлена на такі аспекти їх типових зображень: жінки зображуються як сексуальні об'єкти чоловіків; жінки розглядаються як такі, що належать переважно до приватної сфери; жінки – це слабка (друга) стать; жінки зображуються як нормативно гетеросексуальні агенти. [3, с. 120]

Учені-постмодерністи доводять, що здебільшого поняття, які ми сприймаємо як незмінну даність – наша гендерна належність, наша самосвідомість, історія, культура – насправді сконструйовані в соціально-історичному плані. А тому «людська натура» не є універсальним поняттям, стереотип «жіноча природа» чи «чоловіча природа» – це узагальнення теорії і моралі, репрезентованих у культурі, а остання, своєю чергою, є наскрізь політизованою та ідеологізованою. Але політика й ідеологія репрезентуються не тільки й не стільки в маніфестах, скільки в книгах та інших культурних артефактах, причому не стільки у своїй «високій» належності, скільки в «низькій», масовій.

Література та медіа репрезентують та затверджують певне дискримінаційне уявлення про слабкість емоційних жінок та силу жінок-стоїків. У цілому, головною проблемою залишається осягнення природи чоловіка та жінки: ролі розуму, переваги розуму над емоціями, духу над тілом.

Репрезентація жінок у сучасній літературі прагне до реалізму, усвідомлюючи необхідність позбутися стереотипів, спростувати твердження «постмодернізм – це чоловіча філософія», відмовитися від концепції ізольованості образу жінки в літературі. Сьогодні жінка-суб'єкт чинить опір та піддає ревізії дискурси «зсередини її та ззовні», намагаючись вибрати свою власну ідентичність та свій власний життєвий шлях, що без сумнівів відображається в літературі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Єфремов С. Історія літературного письменства / С. Єфремов. – К.: Феміна, 2009. – 688 с
2. Кудрявцев М. Своє і чуже: історико-літературознавчі та компаративістичні студії / М. Кудрявцев. – Кривий Ріг: Видавничий дім, 2017. – 368 с.
3. Agger B. Cultural Studies as Critical Theoty / B. Agger. – L. : The Falmer Press, 1998. – 217 p.

Топольницька В. Т.

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Дацків О. П.

METHODS AND EXERCISES TO PREVENT MISTAKES IN WRITING

Writing as a skill is very important in teaching and learning language. The practical value of writing is great because it is used in various fields of human activity: in science, culture, in the media, etc. [1, p. 205].

Lifelong learning cannot be implemented without writing. Hence the relevance of our research.

The object of our research is the process of teaching writing to secondary school students. The subject of research is the ways of preventing mistakes in secondary school students' writing. A significant part of the research is creating a sequence of exercises and tasks for the formation of written speech for students of secondary school. The objective of this paper is to analyse methods and exercises to prevent mistakes in writing of secondary school students. To achieve this objective, we have set the following tasks: to research various methods and exercises for teaching writing in a foreign language at secondary school; to analyze methods and exercises as the means to prevent mistakes in written foreign speech; to explain the necessity of developing of such methods.

Teaching to write in a foreign language is an important task of a modern school. It helps to memorize lexical and grammatical material, to develop competences in reading, listening, speaking. Secondary school students often make mistakes while writing a foreign language. These mistakes should be seen as signs of learning. Right teaching methods and exercises can help to prevent mistakes